

Απάντηση

(21 Ιουλίου 2003)

1. Το Συμβούλιο συμμαρξίζεται τις ανησυχίες του αξιότιμου κ. βουλευτή για τη λειτουργία του ειδικού δικαστηρίου της Ινδονησίας, το οποίο συστάθηκε για να δικάσει όσους διέπραξαν τις σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έλαβαν χώρα το 1999 στο Ανατολικό Τιμόρ, καθώς και για τη διεξαγωγή των ανακρίσεων σχετικά με το θάνατο των Sander Thoenes, Brian Peters και Malcolm Rennie.
2. Από της συστάσεως του μέχρι σήμερα, η ΕΕ παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς τις εργασίες του ειδικού δικαστηρίου. Η ΕΕ εκφράζει τη λύπη της διότι το δικαστήριο, με την περιορισμένη δικαιοδοσία του από άποψη χρόνου και αρμοδιότητας, είναι σε θέση να διώξει μόνον περιορισμένο αριθμό εγκληματιών και δεν κατόρθωσε μέχρι σήμερα να αποκαλύψει την συστηματική και εκτεταμένη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επιπλέον, η ΕΕ έχει επανειλημμένως εκφράσει ενώπιον των αρχών της Ινδονησίας τις σοβαρές της ανησυχίες, διότι η ποιότητα των διώξεων και οι δικαστικές διαδικασίες δεν ανταποκρίνονται σε διεθνή πρότυπα. Όταν επιβλήθηκαν οι πρώτες ποινές τον Αύγουστο του 2002, η ΕΕ εξέφρασε τις ανησυχίες της στην Κυβέρνηση της Ινδονησίας, διότι οι δίκες δεν κατέληξαν σε τεκμηριωμένο απολογισμό της βίας στο Ανατολικό Τιμόρ. Η ΕΕ σημείωσε επίσης τον μικρό αριθμό θυμάτων που εκλήθησαν να καταθέσουν ως μάρτυρες και την απουσία μαρτύρων από την UNAMET (Αποστολή των ΗΕ στο Ανατολικό Τιμόρ) και ανεξαρτήτων παρατηρητών. Η ΕΕ υπογράμμισε ότι σημαντικές μαρτυρίες δεν ελήφθησαν υπόψη για να τεκμηριώσουν τις υποθέσεις ενώπιον του δικαστηρίου, και εξέφρασε τον φόβο ότι η παράλειψη προσκόμισης των σχετικών μαρτύρων και αποδεικτικών στοιχείων θα έδετε σε κίνδυνο την αξιοπιστία των αποφάσεων του δικαστηρίου. Τέλος, η ΕΕ εξέφρασε τότε την ελπίδα ότι οι εργασίες του δικαστηρίου διαδικασίες κατά τους επόμενους μήνες θα είναι σύμφωνες με τα διεθνή πρότυπα δικαιοσύνης. Η ΕΕ θα συνεχίσει να παρακολουθεί με προσοχή τις εργασίες του Δικαστηρίου, και θα θέσει εκ νέου το θέμα, με κατάλληλο τρόπο, ενώπιον της Κυβέρνησης της Ινδονησίας κατά τη διάρκεια των συνομιλιών πολιτικού διαλόγου.
3. Η δολοφονία του ολλανδού δημοσιογράφου Sander Thoenes είναι μια από τις καλύτερα τεκμηριωμένες περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που επακολούθησαν μετά το δημοψήφισμα στο Ανατολικό Τιμόρ. Παρά την πίεση εκ μέρους της ΕΕ και άλλων διεθνών φορέων, οι αρμόδιες αρχές εξακολουθούν να είναι απρόθυμες να προσαγάγουν σε δίκη την εν λόγω υπόθεση. Η ΕΕ θα συνεχίσει να πιέζει τις αρχές της Ινδονησίας να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να ολοκληρώσουν τις ανακρίσεις σχετικά με την υπόθεση του Sander Thoenes, να προσαγάγουν τους υπεύθυνους ενώπιον της δικαιοσύνης το συντομότερο δυνατόν και να συνεργαστούν με τις έρευνες των ΗΕ σχετικά με το θάνατο του Malcolm Rennie και του Brian Peters στο Balibo το 1975.
4. Το Συμβούλιο δεν συζήτησε το θέμα του κατά πόσον τα Ηνωμένα Έθνη θα κληθούν να συστήσουν διεθνές δικαστήριο για το Ανατολικό Τιμόρ, ούτε το θέμα της ενδεχόμενης συμμετοχής του σε ένα τέτοιο δικαστήριο.

(2003/C 280 E/031)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3874/02**υποβολή: Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) προς το Συμβούλιο**

(10 Ιανουαρίου 2003)

Θέμα: Βελτίωση των ευρωπαϊκών στρατιωτικών μέσων για την επίτευξη μεγαλύτερης αυτονομίας

Είναι προφανές ότι η Ευρώπη πρέπει να αποκτήσει μεγαλύτερες στρατιωτικές ικανότητες εάν θέλει να αποκτήσει μεγαλύτερο περιθώριο αυτονομίας και να δημιουργήσει μονάδα ταχείας επέμβασης καθαρά ευρωπαϊκή.

Σε πολιτικό επίπεδο, μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να επιτύχει να αναπτύξει όντως ίδια κοινή πολιτική ασφάλειας και αμύνης για να διασφαλίσει την διατήρηση της ειρήνης στην ήπειρο, και όχι να θέτει άλλους απρόσιτους στόχους, σε διεθνές επίπεδο.

Μπορεί το Συμβούλιο, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που έχει επί του θέματος, να αναφέρει κατά πόσον μπορεί περιοδικώς να κρίνει ποιά κενά πρέπει ακόμα να καλύψει η Ευρωπαϊκή Ένωση για να επιτύχει το στόχο της, ήτοι την ανάπτυξη ίδιας κοινής πολιτικής ασφάλειας και αμύνης;

Απάντηση

(21 Ιουλίου 2003)

Οι εργασίες που άρχισαν μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ελσίνκι έδωσαν τη δυνατότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να καθορίσει το φάσμα των μέσων που απαιτούνται για την επιτυχή υλοποίηση όλων των καθηκόντων του Πέτερσπεργκ, ακόμη και των πιο απαιτητικών. Έτσι κατέστη δυνατόν να εξεταστούν λεπτομερώς οι ανάγκες της ΕΕ, από άποψη στρατιωτικού δυναμικού και δυνάμεων για την υλοποίηση του πρωταρχικού στόχου, και να συγκεντρωθούν σε έναν κατάλογο δυναμικού, ο οποίος αναθεωρείται τακτικά βάσει των αρχών που εγκρίθηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας.

Δύο διασκέψεις που αφορούσαν το στρατιωτικό δυναμικό, αντιστοίχως επί της γαλλικής και της βελγικής προεδρίας, επέτρεψαν να συγκεντρωθούν οι συγκεκριμένες εθνικές υποχρεώσεις που αντιστοιχούν στους στρατιωτικούς στόχους δυναμικού που όρισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ελσίνκι. Τα κράτη μέλη ανέλαβαν, σε εθελοντική βάση, τη δέσμευση να συνεισφέρουν σε εθνικό επίπεδο αντίστοιχα με το δυναμικό που είχε καθορισθεί προκειμένου να επιτευχθεί ο συνολικός στόχος. Οι δεσμεύσεις αυτές των κρατών συγκεντρώθηκαν σε έναν κατάλογο δυνάμεων. Η ανάλυση του καταλόγου αυτού επέτρεψε να δοθεί η διαβεβαίωση ότι στον ορίζοντα 2003, σύμφωνα με τον πρωταρχικό στόχο που ορίστηκε στο Ελσίνκι, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι σε θέση να φέρει εις πέρας το σύνολο των αποστολών του Πέτερσπεργκ, αλλά ότι μέρος του δυναμικού χρειάζεται να βελτιωθεί, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, ώστε να βελτιστοποιηθεί το δυναμικό που διαθέτει η Ένωση.

Από την άποψη αυτή, κατά τη διάσκεψη για τη βελτίωση του στρατιωτικού δυναμικού της 19ης Νοεμβρίου 2001 (CIC), τα κράτη μέλη εντόπισαν τα κενά που υπολείπονται και συμφώνησαν για ένα σχέδιο δράσης που θα επιτρέψει την κάλυψή τους. Το σχέδιο αυτό βασίζεται σε εθνικές αποφάσεις (προσέγγιση «από το ειδικό στο γενικό») και αποσκοπεί στον εξορθολογισμό των αντίστοιχων αμυντικών προσπαθειών των κρατών μελών και στην ενίσχυση της συνεργασίας των εθνικών και πολυεθνικών σχεδίων.

(2003/C 280 E/032)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3888/02

υποβολή: Olivier Dupuis (NI) προς την Επιτροπή

(13 Ιανουαρίου 2003)

Θέμα: Νέο κύμα καταπίεσεων στην Τυνησία

Στις 11 Δεκεμβρίου, ο δικαστής Mokhtar Yahyaoui, πρόεδρος του Κέντρου για την Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης και Ιδρυτικό Μέλος της Διεθνούς Ένωσης υποστήριξης των πολιτικών κρατουμένων, έπεσε θύμα, στη μέση του δρόμου, βίαιης επίθεσης από αστυνομικούς με πολιτικά ενώ μετέβαινε στο γραφείο του, και στις 14 Δεκεμβρίου συνελήφθη αυθαιρέτα από άνδρες της μυστικής αστυνομίας και αργότερα αφέθηκε ελεύθερος. Στις 13 Δεκεμβρίου, οι αστυνομικοί περικύκλωσαν, στην πρωτεύουσα το γραφείο δύο δικηγόρων που ειδικεύονται στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κ. Nourredine Bhiri (ταμία του Εθνικού Συμβουλίου της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης) και του κ. Saïda Akremi (Γενικού Γραμματέα της Διεθνούς Ένωσης υποστήριξης των πολιτικών κρατουμένων) και επιτέθηκαν στους ίδιους και στα δύο παιδιά τους (13 και 15 ετών). Ο κ. Akremi συνελήφθη από την αστυνομία και αφέθηκε ελεύθερος μετά από επτά ώρες. Ο Δρ. Tahar Mestrini (γιατρός και μέλος του CNLT) που έπρεπε να εξετάσει τον κ. Akremi υπέστη βίαιη επίθεση και παρεμποδίστηκε να επισκεφθεί τον κ. Akremi. Την ίδια μέρα, πολλοί άλλοι δικηγόροι και υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπέστησαν επιθέσεις από τη μυστική αστυνομία η οποία στις 13 Δεκεμβρίου 2002 συνέλαβε επίσης στη Gafsa (Νότια Τυνησία) πέντε πρώην πολιτικούς κρατουμένους μεταξύ των οποίων; ο κ. Ali Chortani, καταδικάστηκε το 1991 σε 8 μήνες φυλάκισης, ως μέλος της Ένωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στη Gafsa και υπέρμαχος του κινήματος Nahdha, ο κ. Lotfi Dassi, ο κ. Mohsen Nouissi και δύο άλλοι πρώην πολιτικοί κρατούμενοι ακόμη άγνωστοι, από την Gafsa. Εξάλλου, το υπ. αριθ. 885 δελτίο του περιοδικού «Πραγματικότητες» της 12ης Δεκεμβρίου 2002, αποσύρθηκε από την κυκλοφορία διότι περιείχε άρθρο σχετικά με την κατάσταση στις φυλακές της Τυνησίας. Στις 14 Δεκεμβρίου, ο συγγραφέας του άρθρου, δημοσιογράφος Hedi Yahmed, παρουσιάστηκε ενώπιον του Γενικού Εισαγγελέως. Από τις 12 Δεκεμβρίου 2002, τρία αυτοκίνητα της μυστικής αστυνομίας έχουν αποκλείσει το σπίτι της οικογένειας του δημοσιογράφου Abdallah Zouari στο χωριό Medenine. Στις 16 Δεκεμβρίου, ο κ. Mohamed Jmour (Γενικός Γραμματέας του δικηγορικού συλλόγου της Τυνησίας και υπέρμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων) υπέστη βιαιότατη επίθεση από τους μυστικούς αστυνομικούς στην Τύνιδα.

Ποιές πληροφορίες διαθέτει η Επιτροπή γι' αυτό το τελευταίο κύμα καταπίεσεων και βιαιοτήτων κατά των υπέρμαχων της δημοκρατίας στην Τυνησία; Ποιά είναι η αξιολόγηση εκ μέρους της Επιτροπής της εξέλιξης της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης της Τυνησίας; Εκτιμά η Επιτροπή ότι είναι δυνατή η συνέχιση της πολιτικής της Ένωσης έναντι της Τυνησίας;